

VA BÉ DEIXAR-SE DESVETLLAR PELS SOMNIS

* Un bon amic estava reclavant els bancs de l'església. Comentàvem que son vellets pero encara faran un bon servei. Llavors vàrem decir clavar els altaveus i eliminar els penjolls de fil-ferro. Es que somniàvem desperts. Anhelàvem una església parroquial endreçada, senz zilla, clara. I el somni ens feia actius. Hem fet el que hem pogut. Ja no falta tant.

* Ens esperàvem a cal Notari per fer constar que la parròquia no pot prorrogar la cessió d'ús del centre catòlic a l'escola perquè les con dicions escripturades per a la pròrroga no s'han complert. Comentàvem amb un altre bon amic que ja han passat els temps en els quals l'esglé sia feia suplències a dojo. Somniàvem cada cosa al seu lloc i els béns de l'església acomplint la seva missió de servei. Somniàvem. De moment érem a cal Notari. Ja no falta tant.

* Erem cinc a repassar papers dels grups de treball de l'assemblea diocesana amb l'intent de preparar uns objectius mínims de treball per al curs vinent. Somniàvem unes esglésies locals fraternalment vincula des. El somni n'aplegava cinc al voltant d'una taula. Ja no falta tant.

* Un grup de bones cristianes deïan que troban a faltar que la parrò quia convoqui de tant en tant a tots els grups a pregar plegats. La pregària reclama la unitat i a casa nostra gràcies a Déu molts grups pregunten però ho fan ells amb ells. I en moltes altres coses també va cadascú per ell. De moment vàrem refermar la decisió de convocar, en començar el curs, una junta que aplegui algun representant de cada grup. Somniàvem la unitat i somniàvem també un consell pastoral que fos capaç de promoure la comunió... i ens hem quedat amb una junta gestora. Ja no falta tant.

* Estàvem conversant en mig de les moxilles amb uns joves i unes noies que preparen una sortida d'estiu. Jo somniava en uns pares que vulguin trobar en els grups d'esplai i en els escoltes de la parrò quia tots els serveis educatius i fins el testimoniatge de la fe. Al guns d'aquests joves ho tenen clar i ho fan explícit en els seus pro grames. Ja no falta tant.

* Els promesos de les trobades de l'altra setmana varen dialogar so bre moltes coses. Es qüestionaven sobre l'amor, sobre la fe, sobre el servei. Anhelaven que l'amor fos amor, que la fe fos sincera i la pa rella acollidora. Varen anar trencant el gel i dissabte varen acabar cantant plegats. Somniaven. Ja no falta tant.

* Marta triscava a la cuina. Vigilava el foc, comptava els minuts del sofregit, amania el pollastre i -si volia quedar bé- no es podia torbar. Marta somniava. Estava asseguda, però no és pas que no fes res. Havia aconseguit vèncer el neguit (cosa estranya). Tenia confiança. La Paraula la guiava somnis endins que la de fer el millor rostít.

* Ara que vénen les vacances, què us sembla si ens asseiem actius als peus del Mestre de les bones tries?

Què us sembla si deixem que els nostres somnis prenguin volada a l'impuls de la Paraula que surt de la boca de Déu?

Què us sembla si atemperem els nervis i el neguit amb una bona do si de despreniment?

HORARIS D'ESTIU

Trobareu a les portes de l'església els horaris de misses d'aquest estiu que es mantindran fins al diumenge dia 5 d'octubre. Observareu que el cartell no parla dels pares escolapis perquè durant l'estiu faran obres a la capella i per tant no hi celebraran la Missa.

Aquest són els horaris:

vigílies

- 19,30 FRANCISCANS (castellà)
- 20 ST.ESTEVE (castellà) PALOU (català)
- 20,30 FÀTIMA, FRANCISCANS (castellà)
- 21 ST.ESTEVE (català)

festius

- 8 FÀTIMA (castellà) PALOU (català)
- 8,30 FRANCISCANS (castellà)
- 9 ST.ESTEVE (català)
- 9,30 FRANCISCANS (català)
- 11 ST.ESTEVE, FÀTIMA (castellà) PALOU (català)
- 11,30 FRANCISCANS (castellà)
- 12,30 PALOU, FRANCISCANS (castellà)
- 13 ST.ESTEVE (català)
- 19,30 FRANCISCANS (castellà)
- 20 ST.ESTEVE (català)
- 20,30 FÀTIMA (català)

DIVENDRES ÉS SANT JAUME

Divendres, festa de precepte, a St.Esteve celebrarem l'Eucaristia a les mateixes hores de tots els diumenges. Igualment les vespertines.

CARITAS LOCAL ACABA ELS RECURSOS

Ja ho insinuàvem diumenge passat en comentar l'estat de comptes. És un fet que les necessitats augmenten i la Caritas local no dóna l'abast. Ara estem liquidant un fons que s'havia anat creant en temps més estables. I el que ens dol és que no podem donar mitjans perquè les persones necessitades puguin guanyar-se la vida. El que es gasta es consumeix en aliments. I això no ho podem sostenir gaires dies més.

A la vista de les seves limitacions, l'equip local de Caritas pensa emprendre alguna acció per donar a conèixer la situació i sensibilitzar el municipi de cara a una major atenció als casos de necessitat. A més, creiem que amb les ajudes tècniques de que pot disposar el municipi es pot aplicar un bon correctiu a la inevitable picaresca que creix tant com les necessitats mateixes.

Mentrestant, nosaltres no oblidem els pobres.